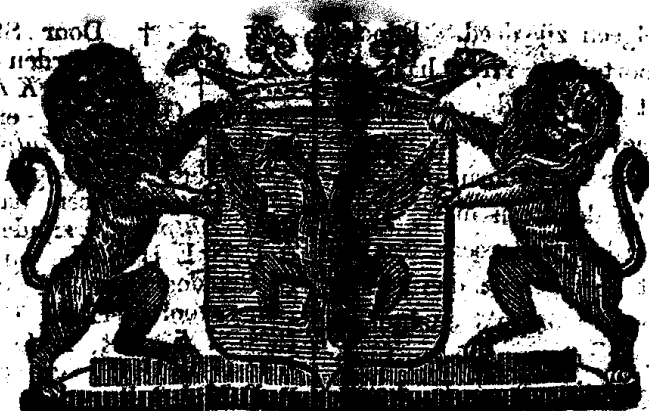

A. 1826.

N. 1826.

ARNHEMSCHE

Donderdag

COURANT.

den 20 April.

ARNHEM, den 10. April.

Cisteren is Z. M. de Keizer voor de eerste maal na zijde herstelling met de keizerlijke familie uitgereden. Groot was het gejuich der inwoners bij den togt door de hoofdstad. 's Avonds had er eene algemeene illuminatie plaats.

PARIS, den 16 April.

Ook hier is sedert eenige dagen het gerucht in omloop, dat de Hertog van Wellington te Petersburg niet geslaagd is om beslissende maatregelen van Rusland tegen Turkije te verhoeden, maar dat Rusland het voornemen aan den dag legt, om de kracht der wapenen te gebruiken, wanneer de laatste de ingebrachte bezwaren niet uit den weg ruimt, maar de geschillen voortzetten blijft. (Noch uit den schand, noch uit den toon der dagbladen van Petersburg, kan men oornaken, dat dit gerucht gegrond zou zijn).

Het hof van assises te Parijs heeft een agent van de zoogenaamde militaire politie eenloos verklaard en tot 5000 franken schadeloosstelling veroordeeld, uit hoorde hij in Augustus 1820 eene burger willekeur heeft doen in hechtenis nemen.

PETERSBURG, den 4. April.

Z. K. H. de prins van Oranje is laatstleden Zaterdag naar Warschan vertrokken.

Dag-order van Z. M. den Keizer aan de Russische legers.

Bij zijn manifest van den 20. Augustus 1814, hetwelk aan de nakomelingen de gedenkwaardige gebeurtenissen der veldtogten van 1812, 1813 en 1814 overlevert, had wijlen Keizer Alexander besloten, onder medelers, gedenkteekenen ten blijke van Hoogstdezelvs erkentelijkheid jegens de overwinnaars legers, welke in dezen oorlog hadden deel genomen, eene medaille te doen vervaardigen, bevattende de afteekening van den intogt der Russische troepen in Parijs.

Op den eersten verjaardag van den 19. Maart (31 nieuwe stijl) onder mijne regering, maak ik het mij ten pligt deze plegtige belofte te vervullen, waarvan de uitvoering mij is opgedragen, door hem, die altijd door Rusland zal betrouwd worden; en ik geelast, eene medaille met het even gemelde opschrift als eene belooming uit te deelen aan alle militairen, die tot op den 19. (31) Maart 1814 de veldtogten hebben bijgewoond.

Door mij alzoo te gedragen naar eenen voor mij heiligen wil, vervul ik ten volen het voornemen van wijlen den Keizer, ten opzichte van zijne dappere legers, die door hunne heldhaftigheid en getrouwheid den vrede van Europa verzekerd, den Russischen naam met onverwelkbaren roem overdekt, en de dankbaarheid verdiend hebben van den vader des vaderlands, die hen nog uit de diepte des grafs, door mijnen mond, zegent.

Petersburg, den 19. Maart 1826.

(Get.) NICOLAAS.

Brief van Z. M. den Keizer aan den Hertog van Wellington.

Aan onzen Generaal-Veldmaarschalk den Hertog van Wellington.

Ten einde u een blijk te geven van onze bijzondere achting voor uwe groote hoedanigheden en de uitstekende diensten, welke gij aan geheel Europa bewezen hebt, zal het mij bijzonder aangenaam zijn, dat een der regementen van mijn leger uwen naam draagt. Dienvolgens heb ik, op dezen zelfden dag, den 19. (31) Maart, — die zich voor twaalf jaren onderscheidde door het innemen van Parijs en het eindperk van eene altijd gedenkwaardige worsteling, waarin de goede zaak u zulke luisterrijke zegepreken verschuldigd is, — bevolen, dat het regiment infanterie van Smolensk, door Peter den Grooten opgericht en een der beroemdste van mijn leger, hetwelk reeds in Frankrijk onder uwe bevelen heeft gestaan, van nu af zal genoemd worden het regiment van den Hertog van Wellington; hierdoor wensch ik u een bewijs te geven van mijne volstandige en oprechte welwillendheid.

Petersburg, den 19. Maart 1826.

(Get.) NICOLAAS.

MEXICO, den 28. Januarij.

Het congres van Mexico is den 1. dezer geopend. Bij die gelegenheid, heeft de president van het Mexicaansche bondgenootschap, de heer Guadalupe Victoria, eene aanspraak gedaan, waaruit het volgende is ontleend.

» De maand Januarij van het thans afgeloopen jaar (1825) is zeer belangrijk geworden in onze jaarboeken, aangezien dit het tijdstip is, waarop de Britsche regering, aan onze staatsgezanten te Londen, haar voornemen heeft te kennen gegeven, met ons in vriendschapsbetrekkingen te willen treden en de nieuwe Amerikaansche Staten te willen erkennen. Deze beslissende stap heeft de plannen en kuiperijen onzer buitenlandsche vijanden verijdeld, en heeft de verbondene mogelijkheden doen verbaasd staan. Hierdoor zijn zij gehoodzaakt geworden, voortaan van alle gewapende tusschenkomst in de Amerikaansche zaken af te zien.

Voor dezen beslissenden stap, had men het ongerijmde denkbeeld opgevat, het grondbeginsel van legitimiteit tot aan de overzijde van den

ocean uit te strekken en alle liberale denkbeelden uit de Nieuwe Wereld te verbannen; wisseling van nota's, geheimzinnige briefwisseling met het hof van Madrid, alles spande samen, om het vermoeden te verspreiden, dat Spanje, ten einde de bouwvallen van hare heillooze heerschappij te redden, den bijstand der land- en zeemagt van de andere natien zou trachten te verkrijgen. De vijandelijke inval, in het schiereiland, in 1823, ontdekte het noodlottig voornemen ten onzen opzichte, om Ferdinand VII. in staat te stellen deszelfs onafhankelijkheid te heroveren. Zoedanig was het doel der proclamatie, door de militaire overheid in Spanje gedaan. Laat ons ter eere van Engeland getuigen, dat hetzelfde zoo edelmoedig is geweest, de zaak der rede, billijkheid en vrijheid ter hulp te snellen, en Amerika te behoeden voor de rampen en verwoestingen des oorlogs. Deze gebeurtenis heeft de gemeenschap tusschen de twee werelddeelen geopend.

De Fransche natie heeft plegtiglijk hare vrees aan den dag gelegd, dat haar gouvernement betrekkingen met de nieuwe Amerikaansche Staten mocht aanknopen.

Uit welk oogpunt men de erkenning van Hayti ook moge beschouwen, heeft het Fransche gouvernement daardoor den opstand der volken gewettigd en het beginsel geheiligd, dat de behoeften des tijds gaan boven de valsche denkbeelden, volgens welke de menschelijke maatschappij gelijk zou staan met een troep vee, onder eenen herder van een andere natuur gesteld. Zonder vrees van mij te misleiden, verklaar ik, dat ik de daad van Frankrijk beschouw als eenen stap ter navolging van het roetvolle voorbeeld, door hare ervaren mededingers gegeven. Ik word in dit gevoelen versterkt, door het genomen besluit, om aan ons een handel-agent te zenden, en een dergelijken van ons toe te laten. Men moet hierbij opmerken, dat dit dezelfde weg is, die vroeger door Engeland is ingeslagen. Hoe verre het tijdstip ook nog moge verwijderd zijn, waarop Frankrijk ons zal erkennen, is het toch zeker, dat hare handeling jegens ons niet verontrustend is.

De Koning der Nederlanden, gesproken uit het doorluchtige Huis van Oranje, steeds de steun der vrijheid, en die zijn land met even veel vaardigheid als goedheid regeert, heeft voorloopig een consul van ons aangenomen.

Pruissen heeft ook een handel-agent benoemd; Zweden en Denemarke hebben hunne goede gemindheid jegens ons aan den dag gelegd.

De billijkheid en erkentelijkheid vordren te zeggen, dat de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, die voorbeelden van denugd en rechtschapenheid, de eersten zijn geweest in de beschaaft wereld, die onze rechten plegtiglijk hebben verkondigd. De Republieken van Columbia, Peru, Rio de la Plata en Chili hebben dit voorbeeld gevolgd.

De zoo lang gewenschte vereeniging der vertegenwoordigers van alle Amerikaansche Republieken te Panama zal weltra plaats hebben, om het vriendschaps-verbond tusschen het groote Amerikaansche huizezin te bevestigen.

AMSTERDAM, den 16. April.

Het zijn thans de publieke wegen niet meer in Holland, zoowel als in andere oorden, die onveilig zijn; maar de hoofdstad zelve, maar de hoofdstad, en wel op de meest met licht voorziene grachten. Menschen worden aangevallen, beroofd, en, ja soms van het leven beroofd. Den 14. is een meisje uit het water opgehaald, dood en zoo goed als naakt. Nu en dan wordt wel een van de boosdoeners betrapt, zoo als mede op den 14. zulk een in de Zuider corps-de-garde is ingesleept (in al de kracht van het woord, langs de straat gesleept), wiens gezigt, door het slaan, schoppen en trappen, niet meer kenbaar was; dan het gezicht hen niet af. Zij gaan voort; en wat zegt ook een enkele bij wel 900, zoo als, niet zonder grond, wordt opgemaakt, dat er aanwezig zijn. Zij schroomen niet, met aangeplakte papieren, hunne daden kenbaar te maken en te zeggen, dat zij nergens bevreesd voor zijn. Sommigen, die slechts ten oogmerk hebben om eene der beste daden van het bestuur te misprijzen, werpen het daar openlijk op, dat het bedelen is verboden. Eene wederlegging zou te groote eer voor hen zijn. — Op alle boegten werpen het de roovers: nu eens komen zij wel gekleed, onder voorwendsel van het personeel, mobiliair, schoorsteenen, enz., op te nemen, om zich alzo met de aangelegenheden des huizes bekend te maken en hun slag waar te nemen; dan wederom bellen zij aan, om naar iemand te vernemen, dien zij wel weten daar niet te wonen, om te weten of zich ook mannen in het huis bevinden en wat dies meer zij. Met een woord, het is zoo hoog gerezen, dat thans bijna geen mensch opendoet, alvorens gevraagd te hebben wie daar is, en de oorzaak van de komst ten naastbij begrepen te hebben. Men moet bekennen, dat de stoutheid van de daders verbaasd is. Onlangs werd eene dienstmaagd, op de Keizersgracht, aangerand; de roover poogde haar de oortrangen met geweld te ontrukken: zij gaf zulk een gil, dat een heer, die in zijne zijkamer zat te lezen, jlings naar de deur liep, die opende, en, haar ziende, vroeg wat haar deed, en op haar antwoord haar welmeenend ried, die ringen liever

